

Motion till riksdagen 2006/07: MJ309

av **Ulf Holm (mp)**

Bristande fiskerikontroll

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förbättrad statistik över andelen överträdelser mot fiskeribestämmelser som resulterar i påföljd och förbättrade uppgifter om skälen till att överträdelser inte leder till påföljd.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av hanteringen av fiskerimål i senare led.

Bakgrund

Politiska beslutsfattare runt om Östersjön och Nordsjön beviljar regelmässigt sina länder alltför höga fiskerättigheter (kvoter) i de årliga fiskeriförhandlingarna. För den viktiga kommersiella arten torsken ligger kvoterna för den östra delen av Östersjön (öster om Bornholm) långt över rekommendationerna från forskarna vid ICES. Det hämmar det utarmade torskbeståndet från att återhämta sig. Ändå räcker inte kvoterna till för en överdimensionerad fiskeflotta. Resultatet är dålig lönsamhet och en stark frestelse att bryta mot fiskeribestämmelserna.

Bristande fiskerikontroll är ett erkänt problem i Östersjöregionen. Från vissa håll har därför knutits stora förhoppningar till att EU nu fått fyra nya medlemsstater i sydöstra Östersjön. Man har hoppats att detta ska ge bättre förutsättningar för fiskerikontroll. En viktig del av förra årets förhandling om fisket i Östersjön, den första med de nya medlemsländerna inom EU, var också en satsning på förstärkt fiskekontroll.

Medlemskap i EU ger inte automatiskt förbättringar. Ett uppmärksammat fall om Frankrikes bristande fiskerikontroll avgjordes först efter 15 år.

Fel! Okänt namn på

Utvärdering av svensk fiskerikontroll

2001 utvärderade EU den svenska fiskerikontrollen. Utvärderingen utmynnade i en svidande kritik mot den svenska fiskekontrollen på flera punkter. Slutklämmen är värd att citeras, då analysen och slutsatsen är klara trots diplomatiska formuleringar:

Brottmålsförfarandet i bruk för sanktioneringen av fiskeöverträdelser lider av en klar brist på effektivitet; även om upptäckta överträdelser i allmänhet blir anmälda till polismyndigheter och vidare till lokala åklagare, ytterst få av dem, om än några, förefaller ha överlämnats till domstolsystemet under den här behandlade tidsrymden. Svenska myndigheter har inte befordrat kommissionen mera noggranna uppgifter om mängden av verkliga sanktionerade fall; det har dock förblivit otvistat att denna mängd har stannat på en högst blygsam nivå t.o.m. under de senaste åren. Det kan såtillvida inte garanteras, att det nuvarande sanktioneringssystemet skulle ha någon betydlig avskräckande effekt.

EU-kommissionen är vidare oroad över att Sverige brister i sin del av kontrollen av EU:s fiskeripolitik, varför problemen är inte bara en svensk angelägenhet. Det finns anledning att misstänka att systemet fungerar särskilt dåligt vad gäller fiskare från andra länder. Om man inte kan hålla kvar ett fartyg under tiden utredning pågår, finns en risk att myndigheterna utgår ifrån att fartygsansvariga inte återvänder till Sverige för att få sin påföljd. Det är inte förvånande om de olika rättsinstanserna i så fall inte prioriterar dessa ärenden. Men det är både märkligt och beklagligt att systemet fungerar så dåligt, med tanke på klagomålen från svenska fiskare mot fuskande fiskare från andra länder.

Trots att det gått ett antal år sedan EU-kommissionens översyn består det strukturella problemet. Utredningen om fiskerikontrollen (SOU 2005:27) konstaterar att det tycks finnas stora problem i den svenska fiskerikontrollen. Utredningen redovisar en svårighet att få fram uppgifter om antal överträdelser som lett till påföljd inom rimlig tid. Utan ordentlig information är det svårt att göra bra analyser eller bedöma om systemet fungerar. Utredningen har avstått ifrån att utvärdera hanteringen av fiskemål i de senare leden. Men dess skrivningar är förenliga med EG-kommissionens analys.

Bättre statistik, bättre åtgärder

Undermålig svensk fiskerikontroll undergräver Sveriges möjligheter att kräva förbättringar i andra länder. Miljöpartiet finner det beklagligt och något märkligt att EU-kommissionen presterar en tydligare analys av problemen kring svensk fiskerikontroll än den statliga utredningen och de statliga myndigheterna. Det är inte acceptabelt att myndigheternas uppföljning av vad som händer med målen är så dålig: ingen statistik, ingen tydlig problembild, ingen analys, inga åtgärder.

Miljöpartiet har tidigare år bett riksdagens utredningstjänst ta fram färskare uppgifter om antalet överträdelser som lett till påföljd. Uppgifterna som erhållits från Kustbevakningen ger vid handen följande. Under år 2003 fanns 44

Fel! Okänt namn på

rapporterade överträdelser avseende regler om fiske i Kustbevakningens södra region. Av dessa har 4 eller 5 (eller ca 10 %) resulterat i någon form av påföljd. 31 fall, nästan tre fjärdedelar, är fortfarande under utredning, oftast av polisen. Sju av överträdelserna klassades som "fiske utan lic i EU-zon". Av dessa har 2 hittills resulterat i påföljd.

Andra, ej direkt jämförbara uppgifter, har också erhållits från Kustbevakningens västra region. Av dessa framgår att det år 2003 fanns 117 rapporterade fall. Av dessa har 24–27 resulterat i dom. Övriga klassas som "nedlagda/osäkra".

Dessa långa utredningstider är orimliga, särskilt vad gäller utländska fartyg. Det ligger nära till hands att tro att utredningar försvåras av att utländska fartyg åker iväg. Överträdelser som utretts i över ett år kan förväntas i stor utsträckning resultera i nedläggning. Systemet kan antas vara demoraliserande för inblandade i alla led, från Kustbevakningen till polisen, åklagare och domstol.

Miljöpartiet anser att Kustbevakningen bör få i uppdrag att årligen följa upp och tydligt rapportera vad som har hänt med upptäckta överträdelser. Vidare bör Kustbevakningen eller annan lämplig myndighet, t.ex. respektive länsstyrelse, ange skälen till att ärenden har så långa utredningstider.

Miljöpartiet anser vidare att regeringen bör göra en översyn över hanteringen av fiskemål i de senare leden samt återkomma till riksdagen med förslag till förbättringar. I det sammanhanget bör bl.a. ett system med kvarhållning av fartyg under utredningstiden övervägas, samtidigt som utredningstiderna naturligtvis måste förkortas. Man bör också överväga effektiviseringar i systemet, och jämföra med motsvarande system i andra länder.

Stockholm den 30 oktober 2006

Ulf Holm (mp)